

UCHWAŁA nr XLIX/256/10
Rady Miejskiej w Dusznikach Zdroju
z dnia 26 stycznia 2010 r.

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.),

Rada Miejska w Dusznikach Zdroju uchwała, co następuje:

§ 1

Postanawia się wnieść skargę do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu z dnia 23 grudnia 2009 r. – uchwała nr 103/2009 stwierdzająca nieważność części uchwały Rady Miejskiej w Dusznikach Zdroju z dnia 29 października 2009 r. nr XLIV/228/09 w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2010 rok.

§ 2

1. Do wniesienia skargi, podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania i reprezentowania skarżącego przed sądem administracyjnym, upoważnia się Burmistrza Miasta Duszniki Zdrój
2. Burmistrz Miasta Duszniki Zdrój może ustanawiać pełnomocników procesowych.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Duszniki Zdrój.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwałą z dnia 23 grudnia 2009 r., nr 103/2009 stwierdziło nieważność części uchwały Rady Miejskiej w Dusznikach Zdroju z dnia 29 października 2009 r. nr XLIV/228/09 w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2010 rok.

RIO zwróciła uwagę, iż w obecnym stanie prawnym nie jest dopuszczalne różnicowanie stawek podatku od budowli przy zastosowaniu kryterium podmiotowego i zakwestionowała zapis całego § 3 pkt 1 uchwały Rady Miejskiej, który:

- 1) w podpunkcie „a” wprowadzał niższą stawkę do budowli (1% ich wartości) od budowli „służących do odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz budowli i rurociągów wodnych, będących w posiadaniu zakładów budżetowych”,
- 2) w podpunkcie „b” wprowadzał stawkę 2% ich wartości od pozostałych budowli.

Zatem stwierdzeniem nieważności został objęty także prawidłowy pod względem prawnym zapis ustalający ogólną wysokość podatku od budowli w granicach ustawowych (stawka nieprzekraczająca ustawowej maksymalnej wysokości 2% ich wartości – art 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych), podczas gdy z uzasadnienia rozstrzygnięcia nadzorczego można wnosić, iż ograniczało się ono tylko do zakwestionowania preferencyjnej stawki dla zakładów budżetowych.

Z informacji uzyskanych z RIO po doręczeniu przedmiotowego rozstrzygnięcia wynika, iż w sprawie może znajdować zastosowanie art. 20a. ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, który stanowi:

„W przypadku nieuchwalenia stawek podatków lub opłat lokalnych, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1 oraz art. 19 pkt 1 lit. a-d, stosuje się stawki obowiązujące w roku poprzedzającym rok podatkowy/./,”

jednak orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje, iż pojęcie „nieuchwalenia stawek” odnosi się tylko do przypadków, gdy rada gminy nie podjęła uchwały w ogóle (a nie do sytuacji, w której rada uchwałę podjęła, ale organ nadzoru stwierdził następnie jej nieważność).

Rozstrzygnięcia nadzorcze powodują, iż z dniem ich doręczenia następuje wstrzymanie ich wykonywania z mocy prawa (art. 92 ustęp 1 ustawy o samorządzie gminnym). Zatem gmina w zaistniałej sytuacji prawnej nie ma ustalonej stawki podatku od budowli; natomiast stawka ta będzie ponownie obowiązywać dopiero w przypadku ewentualnego uchylecia zaskarżonego aktu nadzoru w części dotyczącej stawki 2%, ustalonej w, objętym stwierdzeniem nieważności, § 3 pkt 1 podpunkt „b” uchwały Rady gminy w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2010 rok.